

El senyor Buguñà, l'home del carro i el burret

CRÀ'NICA SOCIAL. Fa uns 40 anys, a Manresa el transport intern de mercaderies es feia en un carro com el d'Antoni Buguñà, un conegut personatge que va viure de prop la consolidació de l'automòbil a la ciutat.

Als anys cinquanta els nouvinguts arribaven amb ferrocarril a Manresa i carregaven les maletes en uns carretons que hi havia a l'estació de la Renfe; els transportistes portaven i recollien paquets a domicili; la distribució de begudes carbòniques elaborades a Manresa es feia amb carruatges especials, arrossegats per grossos cavalls perxerons. A finals de la dècada, van entrar en funcionament els moto-carros i camionetes. L'automòbil guanyava més presència al carrer, quan encara hi havia lleters que repartien la llet a domicili.

L'home de la fotografia, de 1968, és el Sr. Antoni Buguñà, resident al carrer de Santa Llúcia (a cal Pere Comes, on havia nascut el bisbe Comes i Vidal, manresà il·lustre). Buguñà regentava una drogueria -comerç on es trobava "de tot": guix, pintures, ciment, ferreteria, eines ... i al costat, botiga de comestibles. Ell mateix despatxava i també portava els encàrrecs a domicili. En Buguñà era un personatge popular. Sovint passava per davant de casa meua, al carrer de les Piques, davant de l'Ateneu, provinent del carrer Bastardes, Plana de l'Om i d'allí cap als domicilis, servint els productes que comerciava, valent-se d'una carreta arrossegada per una burra, que anomenava Lagartija. Era una persona feliç i treballadora, però les coses se li van complicar amb la irrupció dels vehicles motoritzats.

En una entrevista al periòdic "Manresa" explicava que «la circulació era un desastre, s'obrien nous carrers, però cada dia hi havia més cotxes». I ho deia amb coneixement de causa, ja que feia més de cinquanta anys que recorria la ciutat i mai havia vist un desastre com el d'aleshores. «Després de pensar-ho, la solució eficaç és suprimir la gasolina».

Amb el carro i el burret arribava a tot arreu. I estalviant va construir una casa amb pedra vista. Deia que la millor economia se l'ha de fer un mateix, pensant molt i sabent administrar, i estalviant: «Jo no he entrat mai en un bar, mai m'ha servit un cambrer. No he anat mai al cinema ni a cap espectacle, i a casa no hi ha ràdio ni TV». Estalviava i també ajudava persones necessitades. «Jo sóc un enamorat de la natura, el sol, les muntanyes, els horts, tinc les meves ocupacions i sóc molt feliç així. Pel carrer em coneixen criatures que saben el meu nom, perquè possiblement les mares els hi han explicat qui sóc i què faig». El senyor Buguñà. Tot un personatge.

Fotografia: Antoni Quintana Torres